

A. M. KALMYKOVALLE

27. IX. 02.

Olen saanut kirjeenne. Suuri kiitos seikkaperäisestä vastauksesta. Teen niin kuin pyydätte: ennen Vikontin saapumista en tule asettamaan yleistä rahakysymystä *enkä tiedottamaan* kirjeestänne muuten kuin yleispiirtein, s.o. en siitä, miten Te määrittelette „haltijain” kokoonpanon, enkä siitä, nimenomaan minkä summan mainitsette, enkä siitäkään, kuinka pian voitte sen antaa (hetikö koko summan kerrallaan vai osa osalta). Tulemme kuitenkin Vikontin kanssa käymään *vertrauliche** keskusteluja kaikista tärkeimmistä kysymyksistä, joten on parempi, että näytän ennen kaikkea hänelle kirjeenne ja päätämme yhdessä hänen kanssaan niistä sanoisinko rajoista, joihin saakka voimme kertoa edelleen tuon kirjeen sisällöstä.

Minun mielestäni olisi parasta olla toistaiseksi tiedottamatta kenellekään koko summaa (pitää se omana tietonamme) sekä olla puhumatta poikkeuksetta kenellekään mahdollisuudesta saada koko summa kerrallaan, sillä nykyään on *äärettömän paljon* „mahdollisista” yrityksistä „mahdollisesti” koituvia menoja. Karkausten runsauden vuoksi „Iskran” „käyttöön” tulee paljonkin väkeä *sillä ehdolla, että se ylläpitää kaikkia*, mutta jos ryhtyisimme sellaiseen laajassa mitassa, helposti ja harkitsematta, niin joutuisimme $\frac{1}{2}$ vuoden tai vuoden kuluttua „puille paljaille”. Jos taas olemme „kitsaampia”, niin melko useat paikalliset yritykset „tulevat toimeen omillaan”. Sen vuoksi on parasta *järjestää asiat entiseen tapaan* (s.o. puhua kaikille asianosaisille seuraavasti): *Te* voitte antaa vielä *melko* paljon, sanokaamme „yli 10 tuhannen”, mutta ensinnäkään ette yhteen otteeseen ja toiseksi *tahdotte* antaa

* — luottamuksellisia. *Toim.*

vain äärimmäisen tarpeen vaatiessa ja kehotatte etsimään itsekin vakituisia tulolähteitä juokseviin menoihin. Toistan, että tämä on toistaiseksi henkilökohtainen mielipiteeni, Vikontin mielipidettä en vielä tiedä. Haluaisimme Vikontin kanssa herättää täällä kysymyksen eräänlaisesta „sovinollisesta”, „ystävällisestä” tehtävien jaosta, sillä onhan toki parempi käyttää hyväksi rauhaa kestävän modus vivendin * aikaansaamiseksi, kuin lykätä taas „satunnaiseen” selkkaukseen asti. Mutta onnistummeko siinä, päättämekö näin, sopiiko asettaa tämä kysymys,— kaikkesta tästä ei ole vielä tietoa.

Raha-asiamme ovat nyt kerrassaan huonosti, mutta meillä on *lykkäystä sietämättömiä* kuluja. Tämän vuoksi olkaa hyvä ja lähettäkää mikäli mahdollista heti *2.000 markkaa*: minkä voitte — lähettäkää oitis ja mikä taas on nostettava — lähettäkää mahdollisimman nopeasti (ja tiedottakaa milloin saamme). Ja mielestäni on jo heti nostettava suurempi summa: nostakaa *kolmisen tuhatta r u p l a a* ja pitäkää hallussanne, jotta Teiltä voitaisiin saada nopeasti. Muuten meidän on aivan mahdotonta päästä palkhästä: olemme jo niinkin velkaa 150 rpl., seuraavalla viikolla pyydämme lykkäystä 50 ruplan maksussa. Poismatkustamisiin (välttämättömiin) tarvitaan liki 300 rpl., tšekäläisille kohdakkoin noin 200 j.n.e. Kirjoittakaa mahdollisimman pian, miten olette määrännyt, milloin ja kuinka paljon saatte.

Brockille tiedotan. Väkeä on meillä paljon ja touhua tavattomasti. Ja lähipäivinä saapuu vielä useita lisää!

Ette kirjoita mitään aikomuksistanne matkustaa tänne, terveydestännekin vain hyvin epämääräisesti: vain että voitte pahoin, entä miksi ja miten? Minua huolettaa vielä se, ettei kotoa ole mitään tietoja.

No niin, voikaa hyvin.

Teidän *Lenin*

Lähetetty Lontoosta Dresdeniin

*Julkaistu ensl kerran v. 1928
VIII Lenin-kokoelmassa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan

* — elinmuodon, -tavan. *Toim.*